

G. W. F. Hegel

Tarih Felsefesi — 2

DOĞU DÜNYASI: ÇİN, HİNDİSTAN, PERSİA

Çeviren: Aziz Yardımlı

Hegel'in Tarih Felsefesinde Dünya Tarihinin aşamalarını belirlemek için ilke Özgürlüktür: Bir için; Kimileri için; ve Herkes için.

Doğuda yalnızca Bir özgürdür — çoğunluk yalnızca boyun eğmeyi bilir ve ancak bildiğini isteyebilir. Orada *homo-sapiens* henüz yarı yoldadır, tözsel sağlamlığı daha öte gelişmesine izin vermez, ve politik varoluş biçimi Despotizmdir: Yönetende olduğu gibi yönetilende de karakter çocuksudur.

Ortadan kalkmak Tarih olmaktadır.

— Tinin büyümesi için. Bu düzeye dek Dünya-Tininin gelişimi değişime direnmeyen kültürlerle aittir. Pers Tini (ki Mısır da bu alana aittir) ilk dünya-tarihsel ulustur: Ortadan kalkmış, gücünü, yerini, değerini onun kültürünü dönüştürmek üzere kalıt alan daha yüksek Helenik-Romanik Tine bırakmıştır. Çin ve Hindistan ise sağlamlıklarını bin yıllar boyunca sürdürmüş, granit tözsellikleri içinde değişmemiş, Tarih olmamışlardır. Ve şimdi despotizm ile uzlaşmaya direnemeyen Batı tarafından değiştirilmekte, içte eski olan yalnızca dışta yenilenmektedir. Doğunun değişimi içsel-moral değil, törel de değil, salt dışsal-teknojik bir konudur.

Eğer materyal-teknojik ilerleme gene de gelişim olarak görülürse, Doğunun 'gelişimi' Despotizmin güçlenmesidir. Ve despotizmin dili şiddetin dilidir: Orada henüz Güç Haktır. Ve orada henüz materyal altyapı tarafından belirlenmeyi sürdüren istençsiz Tin için gözdağı yine Özgürlüktür. Ama sonunda Özgürlük onun kendisinin de Özüdür, ve dışarıda değil içindedir.

ISSN 2146-3018; 136 sayfa; 170 x 100 mm; • 4 TL